37636 - Вақти пардохти закоти фитр

савол

Оё вақти пардохти закоти фитр аз пас аз намози ид оғоз шуда, то поёни ҳамон рӯз идома меёбад?

Хулосаи ҷавоб

Вақти пардохти закоти фитр аз пас аз намози ид оғоз намешавад, балки аз ғуруби офтоби рӯзи охирини моҳи Рамазон — яъне аз шаби аввали моҳи Шаввол — оғоз гардида, то адои намози ид идома меёбад. Ҳамчунин, иҷоза дода шудааст, ки он як ё ду рӯз пеш аз ин муҳлат низ пардохта шавад.

Ҷавоби муфассал

Вақти пардохти закоти фитр аз пас аз намози ид оғоз намешавад, балки аз ғуруби офтоби рӯзи охирини моҳи Рамазон оғоз мегардад.

Вақти пардохти закоти фитр аз пас аз намози ид оғоз намешавад, балки аз ғуруби офтоби рӯзи охирини моҳи Рамазон — ки он шаби аввали моҳи Шаввол аст — оғоз ёфта, то намози ид идома мекунад. Зеро паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) амр намудааст, ки пеш аз намоз пардохта шавад. Ҳамчунин Ибни Аббос (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) ривоят кардааст, ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:
«Ҳар кӣ онро пеш аз намоз адо намояд, он закоти мақбул аст ва ҳар кӣ онро пас аз намоз адо кунад, пас он садақае аз садақот аст».
Ин ҳадисро Абудовуд (2/262–263, ҳадиси 1609), Ибни Моҷа (1/585, ҳадиси 1827), Доруқутнӣ (2/138) ва Ҳоким (1/409) ривоят кардаанд.

Ҳамчунин, ҷоиз аст, ки закоти фитр як ё ду рӯз пеш аз ид пардохта шавад, чунончи аз Ибни Умар (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) ривоят шудааст, ки мегӯяд: **«Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) садақаи фитри Рамазонро фарз гардонид...».** Сипас дар

поёни он мегӯяд: **«Ва онҳо *(саҳобагон)* закоти фитрро як ё ду рӯз пеш аз ид медоданд».**

Бинобарин, ҳар касе, ки пардохти онро аз вақти муайяншуда ба таъхир андозад, гунаҳгор мешавад ва бояд аз ин таъхир тавба намуда, онро ба фақирон бидиҳад.

Аллоҳ донотар аст.